

Naša
nova
pridobitev –
lomilec
litine
v Mariboru

TA ČAS ...

JE NAJPOMEMBNEJŠE, kako si bo nova komercialna politika utrla pot v naše vsakdanje delo.

Vsem nam je znano, da že dve, tri leta s težavo dosegamo količinski plan. Vedno, še posebej pa v sedanji gospodarski situaciji, so najpomembnejše količine blaga, ki ga industrija potrebuje za svojo redno proizvodnjo. In tako smo se tudi mi znašli pred problemom, kako slovenski industriji zagotoviti večje količine sekundarnih surovin.

Pri razmišljanju o tem smo prišli do zaključka, da mora naša komercialna postati vsebinsko popolnejša. Na strokovnem svetu TOZD POS dne 7. septembra 1983 je bila ta pobuda obravnavana pod delovnim naslovom: Nova komercialna politika v nabavni in prodajni funkciji.

V času, ko se borimo za vsako količino koristnega odpadka, od malo vrednih steklenih črepinj do bakrenih katod neprecenljive vrednosti, moramo preizkusiti vse možnosti, ki nam jih nudi naša osnovna dejavnost in registrirani predmet poslovanja.

Ob čimbolj smotrnem izkoriščanju naših tekočih obratnih sredstev za financiranje takšnih del in poslov, ki nam bodo dale nove količine s področja celotne SFRJ, pa je potrebno vedeti, da v naši delovni organizaciji ne bomo trpeli nelojalne konkurence, niti takšnih metod dela, ki jih naša družba kot celota ne bi mogla sprejeti.

Osnovna naloga tako imenovane nove komercialne politike je: pridobiti v predelovalni proces čim več koristnih odpadkov iz celot-

nega jugoslovanskega območja, vključujoč tudi pravilno opredeljen tranzit, pri čemer pa je potrebno dosledno upoštevati interese naših dosedanjih večletnih poslovnih partnerjev.

Vsaka aktivnost, vezana na pridobitev novih količin blaga, ki je predmet našega poslovanja, pa se mora, ne glede na to ali gre za nabavo ali za prodajo, razreševati skupno oziroma sporazumno med vodji poslovalnic in komercialno tozda ali delovne organizacije. Brez takšnega sodelovanja lahko ogrozimo našo sedanjo dobro likvidnost. S slabo likvidnostjo pa se ne moremo iti nove komercialne politike, kar pomeni, da ne moremo priti do novih količin, ki so najpomembnejši faktor tudi za našo, večjo produktivnost.

LOMILEC LITINE

Naša delovna organizacija je v zadnjem času prešla iz tipičnega zbiralca in le delnega pripravjalca koristnih odpadkov v proizvajalca sekundarnih surovin. Danes pripravljamo različne vrste surovinskih vložkov za našo bazično in predelovalno industrijo. Največji razvoj smo dosegli na področju črne metalurgije ali točneje na pripravi metalurškega vložka iz jeklenih odpadkov različnih vrst.

Razvoj je imel svojo vsebinsko pot znotraj razvoja črne metalurgije, kakor tudi svojo trnovo pot znotraj lastnega združenega dela ter se je začel po letu 1960 ob prvih manjših stiskalnicah ali potem pri uvajanju kontejnerskega sistema in tudi leta 1976 pri uvajanju stiskalnic večje proizvodnje zmogljivosti.

Ena zadnjih pridobitev, načrtovane v srednjeročnem programu razvoja 1981–1985, pa je odločitev, da začnemo pripravljati kakovostnejši litinski metalurški vložek za potrebe slovenskih železarn (livarna Štore) in livarn. Uvozili smo lomilec litine z namenom, da v naši dejavnosti, edini v Sloveniji, iz litine pripravljamo metalurški vložek, za kar smo v delitvi dela med črno metalurgijo in dejavnostjo sekundarnih surovin tudi gospodarsko opredeljeni.

Toda tudi ta zadnja pridobitev je takšna, da bo znotraj združenega dela pomenila bistveni napredek šele takrat, ko se bo v procesu dela dokazala.

Lomilec litine, kot vsi vemo, je prevzela poslovna enota Maribor zaradi svojih prostorskih možnosti, industrijskega tira in bistvene zainteresiranosti livarn na ožjem in širšem območju poslovalnice Maribor, kot so: Atmos, Muta, Štore in druge. Nenazadnje pa je šel lomilec litine v Maribor tudi zato, ker je vodstvo in tehnično-operativna delovna sila (strojniki) s svojim delom na zahtevnih strojih dokazala svoje delovne in strokovne zmožnosti.

Da bi proizvodnja stekla nemoteno, je pred nami odgovorna naloga, da organizacijsko in metalurško-tehnološko uvedemo določene postopke, preden gre lomilec v redno proizvodnjo, ki se bo začela v letu 1984. Določena dela in naloge moramo opraviti že v letošnjem letu in začeti poizkusno proizvodnjo, ki ne pomeni tehnološki preizkus in prevzem stroja, ker je to že opravljeno. Lomilec bi lahko že pričel z delom, vendar ne tako, kot je predpisano v tehnološkem postopku in kot to zahtevajo določila varstva pri delu, vključujoč prostorsko ureditev neposredne okolice novega stroja. To pa pomeni, da moramo po terminskem planu, ki ga uresničuje strojno-tehnična služba v sodelovanju z vodstvom poslovne enote Maribor, naj-

pozneje do prve polovice meseca oktobra zmontirati dvigalo Javornik s primernim polipom, ki bo služilo le lomilcu. Prav tako moramo zgraditi takšno nadstrešnico, ki bo omogočila neprekinjeno delo lomilca, in odstranjevanje primesi oziroma jeklenih odpadkov, ki so v raznih litinskih sklopih.

Da bomo najlažje in tudi čimbolj optimalno izračunali lastno ceno vložnega dela, pa moramo imeti najmanj enomesečno poizkusno proizvodnjo ob polni izkoriščenosti proizvodne zmogljivosti stroja. Le tako bo kalkulacija stvarna.

Vse naše poslovne enote bodo pošiljale in tudi interno prodajale litino za lomljenje poslovni enoti Maribor, po veljavnem ceniku Inot, kar pomeni za isto

vrednost, kot jo sicer nepripravljeno prodajamo slovenskim in delno skrbkim livarnam.

Strokovni svet TOZD POS bo na svoji seji v mesecu oktobru imel za osrednjo točko pripravo litinskega vložka s tehnološkega in komercialno-prodajno-nabavnega vidika pri nudenju delovnih uslug za livarni Atmos in Muta, Livarno Štore in Livarstvo Dobova. Te že imajo na svojih skladiščih večjo količino litine, njim pa se nameravajo pridružiti še IMP Ivančna Gorica in druge. To pomeni, da bomo pripravljali litinski vložek iz naših zbranih količin in iz količin slovenskih livarn, ki nepripravljeno litino same kupujejo od drugih dobaviteljev.

Tako začrtana organizacijsko in tehnološko dogovorjena skupna razvojna politika med slovensko črno metalurgijo in dejavnostjo sekundarnih surovin nas je tudi vodila v nakup lomilca litine. Ta stroj je danes naša stvarnost. Je že sestavni del naše proizvodne opreme in tik pred tem, da pričnemo z njim poizkusno proizvodnjo, a v letu 1984 z redno proizvodnjo.

Vladimir Kralj

Litina, ki jo bo drobilec zlomil, zdrobil v manjše kose se že nabira v velik kup. Zadaj naš novi stroj – lomilec litine.

ČIŠČENJE BOMBAŽNIH VLAKENSKIH ODPADKOV – NOV KVALITETEN KORAK NAPREJ

STEKEL JE NOV PROIZVODNI PROGRAM PRIPRAVE SEKUNDARNIH TEKSTILNIH SUROVIN V TEKSTILNEM OBRATU V LJUBLJANI.

V planskih dokumentih za srednjeročno obdobje 1981–1985 smo si v TOZD RET zastavili smel načrt, korenito modernizirati strojni park in uvesti nove tehnološke postopke priprave sekundarnih tekstilnih surovin v obeh tekstilnih obratih. Več kot 10 zadnjih let v Dinosu na „tekstilnem“ področju ni bilo bistvenih investicij in tehnoloških sprememb; osnovna sredstva so postala ne le ekonomsko, temveč tudi fizično zastarala in dotrajana. S podrobnejšo analizo poslovnih rezultatov naše TOZD in sorodnih OZD smo spoznali,

da rezultati dela ne zagotavljajo več zadostne akumulativnosti niti za enostavno reprodukcijo. Ogrožen bi bil samostojen obstoj in razvoj, če z ustreznno poslovno politiko delovne organizacije kot celote ne bi pospešili kvalitetne, tehnične in tehnološke preobrazbe proizvodnih programov, začrtane v srednjeročnem planu TOZD Regeneracija tekstila.

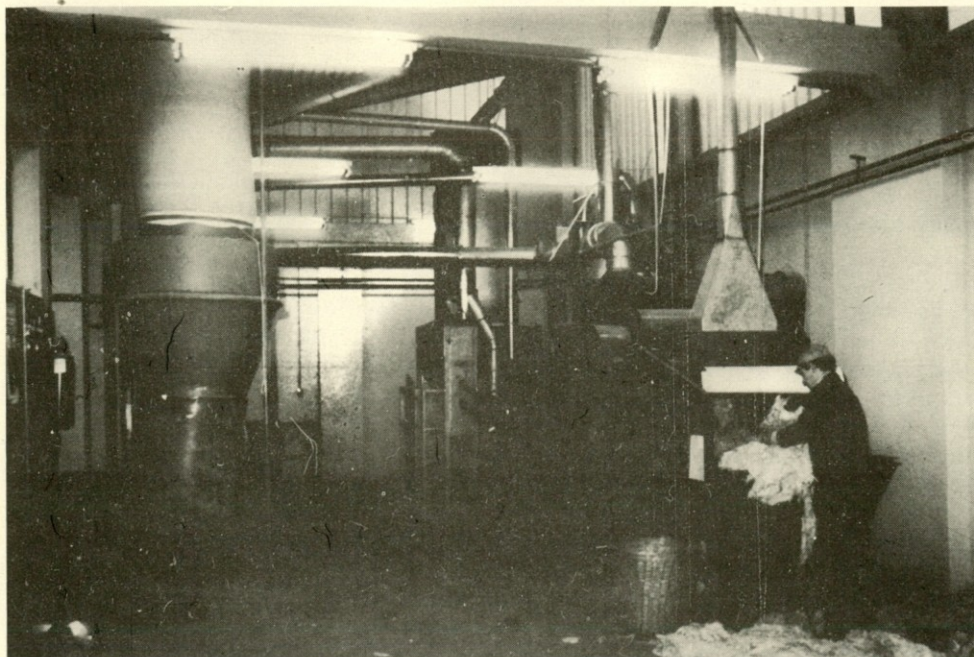
V Jugoslaviji je področje regeneracije bombažnih vlakenskih odpadkov za potrebo ponovne uporabe v predilnicah bombažne preje, slabo razvito in še slabše ra-

ziskano. Vsvetu so poznane različne tehnologije in različna oprema, s katero lahko bolj ali manj kvalitetno regeneriramo bombažne vlakenske odpadke iz predilnic, toda le v manjši meri tako dobljena sekundarna vlakna nadomeščajo primarna vlakna v bombažarskih predilnicah. Intenzivnost nadomeščanja primarnih s sekundarnimi vlakni je v veliki meri odvisna od pripravljenosti in sposobnosti vodstvenega in vodilnega kadra v podjetjih, in seveda od položaja, v katerem se podjetje nahaja (zahtevana kvaliteta proizvodov, tehnološka opremljenost, lokacija pokrajine oziroma države, gospodarska možnost nakupa primarne bombažne surovine ipd.).

V Evropi in tudi v svetu je v izkoriščanju sekundarnih tekstilnih surovin ena vodilnih Italija, s svojima centroma Pratom in Belo, po katerih se lahko zgledujemo tudi mi.

Enega najboljših tehnoloških postopkov regeneracije bombažnih vlakenskih odpadkov iz bombažarskih predilnic je v zadnjih letih razvila firma TEMafa iz Bergisch Gladbacha, Zvezna republika Nemčija. Prototip je bil prvič prikazan na mednarodni razstavi tekstilne strojegradnje, imenovani ITMA, v Hannoveru leta 1979.

Na osnovi sodelovanja z Inštitutom za tekstilno tehnologijo Univerze Edvarda Kardelja VDO Fakultete za naravoslovje in tehnologijo v Ljubljani smo se v letu 1981 odločili za nakup linije za čiščenje bombažnih vlakenskih odpadkov firme TEMafa. Žal so nam predpisi o omejevanju uvoza preprečili, da bi novo linijo nabavili v krajšem času. Postopek nabave se je zavlekel vse do druge polovice leta 1982. Ker nismo bili prepričani, da nam bo uvoz opreme uspel, smo seveda kasnili tudi s pripravo objekta, v katerem naj bi stekla nova proizvodnja. Zaradi zelo težavnih pogojev uvoza in plačila opreme (možnost uporabe le 10 % konvertibilnega priliva) smo se odločili, da uvozimo le približno dve tretjini opreme, linijo pa na osnovi lastnega znanja in izkušenj tako rekoč dogradimo doma. Zlasti dovajanje, odvajanje

Linija za čiščenje bombažnih vlaken v TO Ljubljana

(nadaljevanje na str. 4)

in filtriranje smo projektirali sami in v sodelovanju z domačimi obrtniki. Med delom smo opravljali lokalne preizkuse, kar nam je spet vzelo nekaj časa.

Za dovajanje materiala liniji smo namesto dragega odpiralca bal z nakladalnikom, ki bi predstavljal eno tretjino uvozne vrednosti, preuredili in dopolnili star nakladalnik. To delo je zahtevalo izdelavo novega rezervnega jaška, nabavo in vgraditev dveh novih elektromotorjev, dograditev pogona, vgraditev odsesovalne cevi in odvodnega lijaka.

Odvajanje izdelka iz linije nismo mogli realizirati po prvotni zamisli, ko bi se material iztekal v dve zbiralni komori, iz katerih bi diskontinuirno polnili zemeljsko stiskalnico in pripravljali bale izdelka. Tak način baliranja bi zahteval komaj polovico delovnega časa delavca — balirca. Ker je zemeljsko stiskalnico mogoče dobiti le iz uvoza, smo spremenili potek tehnološkega postopka v zaključni fazi tako, da smo postavili stiskalnico RIKO S—10, konstruirali in vgradili odmakljivi dovodni lijak in rezervni zaboj za zbiranje materiala med stiskanjem in vezanjem bale. Na ta način smo zagotovili povezavo postopka med kontinuiranim delovanjem linije in diskontinuirnim postopkom stiskanja bal, delo pa zahteva stalno prisotnost delavca pri baliranju. V nadaljnjem razvoju pa bo potrebno zaključno fazo urediti po prvotni zamisli.

Filtriranje tehnološkega zraka ne pomeni le filtriranje zraka zaradi biljših delovnih pogojev, temveč je to povezan sistem zračnega kroženja, ki opravlja funkcijo transporta materiala med posameznimi stroji linije, pnevmatskega izločevanja in odvajanja nečistoč in tehnološko slabih vlaken ter odsesavanje prašnega zraka iz po-

sameznih delov strojev. Ta zračni sistem poganja močan ventilator, ki potiska ves tehnološki zrak v tandem lijačnih filtrov. Sistem je zaprt, kar zagotavlja varčevanje z energijo za ogrevanje zraka in majhno stopnjo prepriha. V nadaljnjem razvoju in povečanju kapacitet je potrebno računati na možnost kombinacije zaprtega in odprtega sistema zračenja. Celotna linija se upravlja preko komandne omare z možnostjo individualnega pogona ali avtomatskega delovanja celotne linije. Avtomatska uravnava linije je na našo posebno zahtevo izdelana tako, da zagotavlja maksimalno varnost pred strojelomi, v primeru zamašitve z materialom ali nepravilnega posega upravljalca linije. Uravnava toka materiala skozi linijo je omogočena in nadzorovana z ultrazvočnimi detektorji. Zaradi potrebne varnosti pri delu je linija opremljena z varnostnimi stikali in več stikali za ustavitev v primeru nevarnosti. Ob upravljanju se posluževalec in delavec pri baliranju ravnata po posebnih obratovalnih navodilih, varnostnih navodilih za obratovanje čistilne linije TEMAFA in navodilih za varno uporabo ter o načinu preizkušanja in vzdrževanja delovne priprave in naprave, ki smo jih pripravili na osnovi predpisov o obratovanju uvoženih strojev, tehnološko tehničnih značilnostimi doma izdelanih oziroma vgrajenih naprav in obstoječih predpisov o varstvu pri delu.

Po zaključku montaže celotne linije smo zahtevali ogled in mnenje Zavoda za varstvo pri delu SRS, ki nam je na osnovi podrobnega pregleda izdal dne 31.5.1983 pisno izjavo pod št. S-10-73-02-01-RO-Z, s katero se ugotavlja, da so pri uveženih delovni pripravi in navodilih za varno uporabo, vzdrževanje in preizkušanje, projektiranem objektu, delovnem procesu, sredstvu in

opremi za osebno varstvo pri delu, ustrezno upoštevani predpisani ali splošno priznani varstveni ukrepi in normativi.

Podana je bila pripomba, da je potrebno izdelati še meritve mikroklima in glede na ugotovljene rezultate ustrezno ukrepati. Meritve so bile izvršene na področju koncentracije prahu, ravni hrupa in osvetljenosti in izdan certifikat o preiskavi ekoloških razmer pod št. C-1/83151. Z meritvami in v certifikatu je ugotovljeno, da koncentracija prahu presega MDK pri stiskalnici in nakladalniku, hrup pa presega maksimalno dovoljeno vrednost pri armaturni plošči in stiskalnici, medtem ko umetna osvetljenost zadošča. Glede na ugotovitve je služba za varstvo pri delu poskrbela za ustrezna zaščitna sredstva, s čimer bo zadoščeno tudi tem predpisom.

Po letnih dopustih bo linija za čiščenje bombažnih vlakenskih odpadkov pričela obratovati v dveh izmenah in proizvedla letno ob predelavi okrog 400 ton odpadkov bombažnih vlaken. Vrednost proizvodnje predstavlja približno 20 % doseženega celotnega prihodka TOZD Regeneracija tekstila. Stanje ponudbe in povpraševanja za to vrsto sekundarne surovine je tako, da je nabava in prodaja zagotovljena. Spričo dejstva, da skoraj 100 % potrebne primarne bombažne surovine naša tekstilna industrija uvaža, je zanimanje za kvalitetno sekundarno bombažno surovino,

kakršno pridobimo s predelavo na naši čistilni liniji, zelo veliko.

Postavitev linije znotraj proizvodne površine je takšno, da jo je mogoče dopolniti še z dodatnimi stroji in njeno kapaciteto povečati do 100 %. To pa spada že v naš nadaljnji razvoj, o čemer bomo pisali ob drugi priliki. Za zaključek je potrebno poudariti le še to, da nov proizvodni program „čiščenje bombažnih vlakenskih odpadkov na liniji TEMAFA“ predstavlja za tekstilni obrat Ljubljana, kjer je montirana ta linija, nov kvaliteten korak v razvoju priprave sekundarnih tekstilnih surovin in prvi visokomehaniziran tehnološki postopek, ki zagotavlja visokoproduktivno kvalitetno in stalno proizvodnjo bombažne sekundarne surovine in s tem boljše pogoje gospodarjenja.

Stanislav Pešjak

O NOVI KOMERCIALNI POLITIKI

Vedno, zlasti pa v sedanji gospodarski stiski, so najvažnejše količine surovin, ki jih industrija potrebuje za svojo redno proizvodnjo. S surovinami, čeprav sekundarnimi, pa tudi mi oskrbujemo našo industrijo in tako smo se znašli pred problemom, kako zbrati vsaj toliko koristnih odpadkov, da bi uresničili svoja planska predvidevanja.

Poskusili smo že marsikaj, da bi prišli do novih izvorov koristnih odpadkov oziroma do večjih količin. Praznili smo tako imenovana črna odlagališča, dogovarjali smo

se in se še z vodstvi krajevnih skupnosti za „zbiralne akcije“, nastavljali smo kontejnerje po ulicah, povečali sodelovanje pri že tradicionalnih šolskih zbiralnih akcijah itd., toda količinsko so bili naši letni plani še vedno ogroženi.

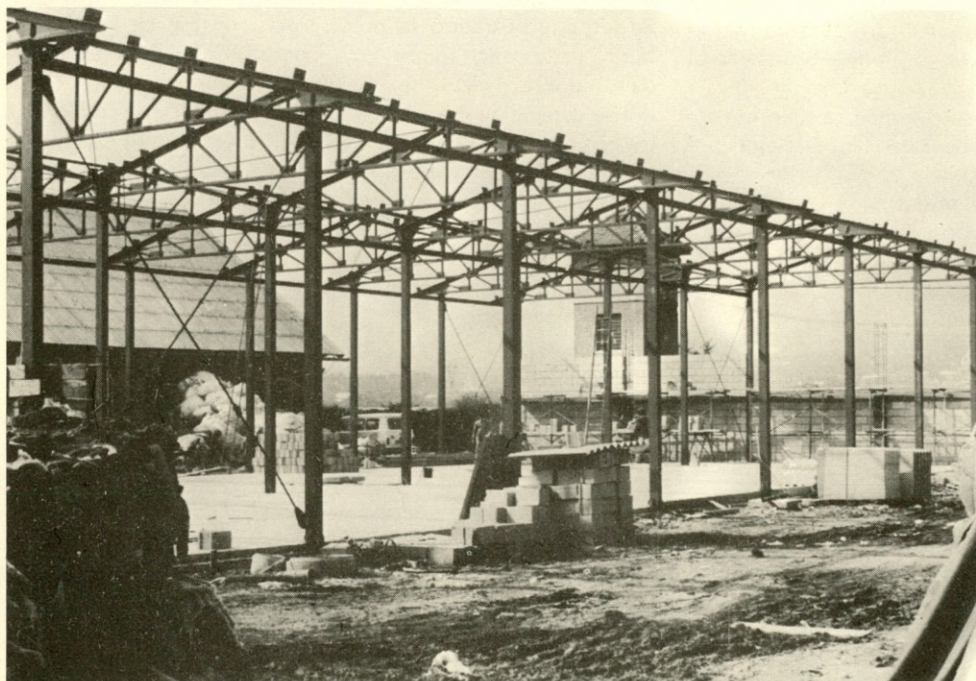
Zahteve in želje po večjih količinah sekundarnih surovin se množijo v istem razmerju, kot se zmanjšuje uvoz surovin in reprodukcijskega blaga. Odstotek vračanja odpadkov, ki so predmet naše dejavnosti, v proizvodnjo, pa je v Sloveniji visok, celo med najvišjimi v svetu. Torej smo blizu tiste meje, onstran katere neizkoriščenih koristnih odpadkov ni več.

Povsem res to ni, ker takšen zaključek upošteva naš odnos do odpadkov. Če bi bila občanova in delavčeva zavest takšna, da se jim ne bi bilo težko nekoliko žrtvovati za idejo „dajte industriji odpadne surovine“, potem bi zbiralne količine nekaj časa še rasle. Toda, žal temu še ni tako, zato smo se znašli pred vprašanjem, kako slovenski industriji zagotoviti večje količine sekundarnih surovin.

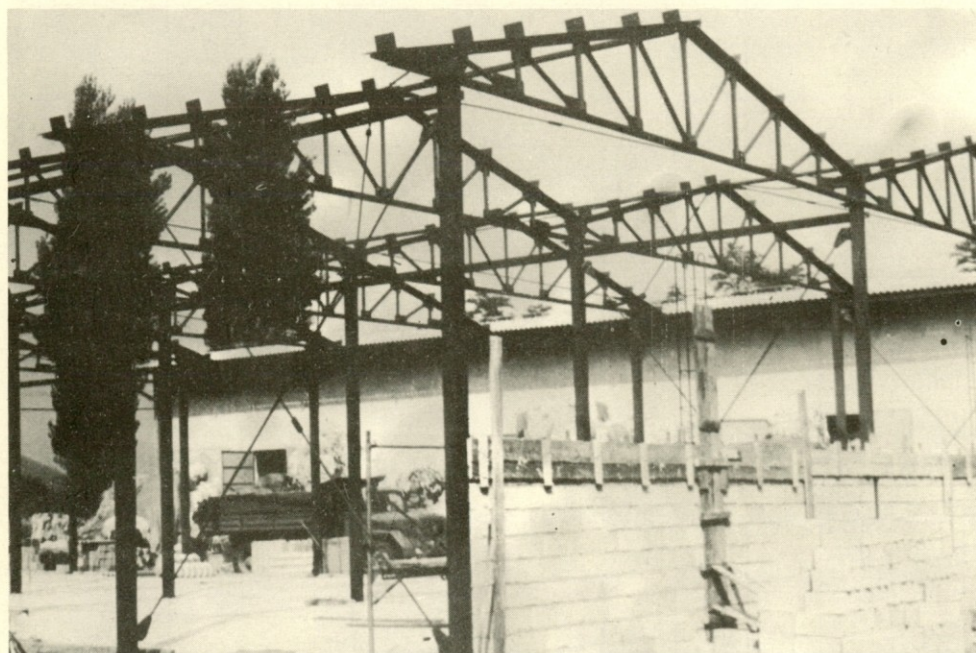
Pri razmišljanju o tem vprašanju smo prišli do zaključka, da mora naša komerciala postati vsebinsko popolnejša. Na strokovnem svetu TOZD POS, dne 7. septembra 1983 je bila ta pobuda obravnavana pod delovnim naslovom: Nova komercialna politika v nabavni in prodajni funkciji.

Nekaj let nazaj se je v Dinostu več ali manj misliko predvsem na njegovo klasično vlogo: nakup in prodaja odpadkov, ki jih vmes doleti ali ne še en delovni proces (sortiranje, rezanje, trganje, stiskanje). Zадnja

(nadaljevanje na str. 6)

Novo pokrito odprto skladišče v Bohovi, sredi drugih starih skladišč, je verjetno že gotovo, ko to berete. Ta novi objekt je velika pridobitev za tekstilni obrat v Bohovi, saj bodo končno iz blatnega dvorišča izginili velikanski kupi tekstilnih odpadkov, ki predstavljajo prepotrebno zalogo za normalno delo

(nadaljevanje s str. 5)

leta se je takšna miselnost oplemenitila s spoznanjem, da naš napredek ni odvisen samo od nas in tistih, ki sekundarne surovine potrebujejo, temveč tudi od tistih, ki koristne odpadke — proizvajajo. In tako smo začeli vlagati naša sredstva v obliki kreditov ali pa smo postali soinvestorji njihovega razvoja. S tem se je pravzaprav začela naša nova komercialna politika, ki pa danes zaradi zastoja količinskega prometa zahteva še pestrejše oblike dela in razširitev na poslovalnice.

V času, ko se borimo za vsako količino koristnih odpadkov, moramo preizkusiti vse možnosti, ki nam jih nudi naša osnovna dejavnost in registrirani predmet poslovanja. Naša komercialna sposobnost se mora izražati v

povezovanju vseh možnosti poslovanja s sekundarnimi surovinami in reprodukcijskim blagom, v nabavni in prodajni funkciji kot zaokroženi celoti.

Ob čim smotrnejšem izkoriščanju naših tekočih obratnih sredstev za financiranje takšnih del in poslov, ki nam bodo dali nove količine z območja celotne SFRJ, pa je potrebno vedeti, da ne bomo dovolili neloyalne konkurence, niti takšnih metod dela, ki jih naša družba ne bi mogla sprejeti.

Osnovna naloga tako imenovane nove komercialne politike je:

— pridobiti v predelovalni proces čim več koristnih odpadkov iz celotnega jugoslovanskega območja, vključujoč tudi pravilno opredeljen tranzit, pri čemer pa je potrebno dosledno upoštevati interese naših dose-

danjih poslovnih partnerjev, kot so SOZD ISKRA .DO UNIOR in drugi.

Doslej smo pod pojmom nove komercialne politike na ravni delovne organizacije poznali le krogotok blaga in sredstev v okviru RTB BOR — INDUSTROSIROVINA Gospić — DINOS. Odslej moramo takšen krogotok ustvariti tudi z drugimi organizacijami. Takšen je bil dogovor na strokovnem svetu. Še letos je potrebno to pobudo preizkusiti in če bo dala dobre rezultate jo bomo sprejeli za našo dolgoročno poslovno politiko, vsekakor pa za temeljno izhodišče planskih dokumentov za leto 1984.

Gotovo bo vsak poslovodja in komercialist nekaj časa iskal samega sebe v tej novi politiki, zato ni odveč razmišljanje, kaj je pri vsem tem pravzaprav novega. Naj

omenimo tale element: nujnost sodelovanja med voditelji poslovalnic in komercialisti tozda in delovne organizacije.

Vsaka aktivnost, vezana na pridobitev novih količin blaga, ki je predmet našega poslovanja, se mora, ne glede na to ali gre za nabavo, kar je bilo doslej predvsem v rokah poslovodij, ali za prodajo, kar je bilo doslej predvsem v rokah komercialne tozda, rezeševati skupno in sporazumno. Brez takšnega sodelovanja lahko ogrozimo našo sedanjo dobro likvidnost, brez katere pa se ne moremo iti nove komercialne politike. To pa bi pomenilo, da ne moremo priti do novih količin, ki so pomemben faktor tudi za našo produktivnost. In če ne bomo povečali produktivnosti, tudi ne bomo mogli povečati osebnih dohodkov.

-eska-

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 125

		DAJMO INDUSTRIJI ODPADNE SUROVINE		VELIKA ZANIMI- VOST	KANTA	NEMŠKO M. IME	STARO MESTO V JUŽNI SPANIJI	NEGOVAN TRAVNIK	DOPISUJ V SVOJE GLASILO!	VELIKO JEZERO V SIBIRIJI	MATI BOGA ZEVSA	ORANJE	NIKOLAJ OMERSA
		ZAPOR JEČA PRIHAJA TROP SKA NJE K RASTLINA ZAVESTI KHA								ZLITINA, KI JO OD- KUPUJEMO			
PRIDELOVALEC PAPRIKE	SPODNJI DEL SNOPA	KDOR KRITIZIRA KRITIKO SVILENA PREJA	ZMRZNE- NA VODA								PARMA VIKTOR MAŠCOBA	UTEČEN POSLOVNI RED	OBRAT ZA VRTANJE
USMERI- TEV VIDA				NOČNA POSODA NOVA CENTRALA					RIMS BOG LJUBEZNI SANKE				
POŠILJA- TELJ PISMA					ANČKA LEVAR			APE TIT, SLASTNOST BREZGLAV STRAH					
VRSTA ZA JEDALCEV, PREDEHNICE					PUBLICIST- KA SOKLJE ZDRAVNIK V TUJAH					POZELEJE MITOLOSKI GRSKI VELIKAN			
JAPONSKI DROBIŽ		CIVHA JOZE	REKA V BOSNI	EDEN OD ČUTOV KLIČNO ŽRICE			IME PISCA LJADOVA SL. KOMPO- NIST (UROS)						
TOVARNA PRIKOLIC V KOČEVJU			VULKANA SICILIJI MIK ČARNOST			MESTO V SR. DALMACIJI FIJSKA LU- KA (TURBU)					VLADIMIR LIAZOR TALISOVA PIJACA		
KIDALEC SHEGA				KLUB RO- TARIJCEV (NAŠA PISAVA)						M. IME (TONČEK)			
MESTECE V ROMUNJI BLIZU SFRJ				SUBJEKT V SLOVNICI						TUJE M. IME			
RAJCO EL- NIK, PADAR				PANOGA, POKLIC						IME UMRLE- GA SLOV. GENERALA AVSICA			

MIHA MARINKO V DINOSU

Meseca maja 1977 smo praznovali 85-letnico rojstnega dneva Josipa Broza-Tita in 40-letnico odkar je Tito začel voditi našo kumunistično partijo. Naša, Dinosova osnovna organizacija ZK v Ljubljani si je želela, da bi na našo slavnostno sejo prišel kdo, ki je tedaj aktivno deloval v vrstah partije in s pomočjo občinskega sindikalnega sveta nam je uspelo pridobiti prav Miha Marinka, enega od ustanoviteljev Komunistične partije Slovenije. Slavnostno sejo smo imeli v Domu družbenih organizacij KS Stadion. Miha Marinko je prišel v spremstvu političnih delavcev občine Ljub-

ljana-Bežigrad in bil burno pozdravljen.

Najprej smo poslušali koncert harmonikarskega zbora učencev glabene šole iz Črnuč, nato govor člana naše osnovne organizacije ZK, potem pa nam je Miha Marinko govoril o svojem delu — kot živa legenda zgodovine KPS. Za nas je bilo posebno zanimivo njegovo pripovedovanje o srečanjih s tovarišem Titom.

Ob zaključku smo se tovarišu Marinku oddolžili z lepim šopkom rdečih vrtnic in ga povabili na zakusko, kjer smo se z njim pogovarjali tudi o našem delu, uspehih in problemih.

Neposreden stik s tovarišem Marinkom, ki ga je trdo življenje in boj proti izkoriščevalcem delavskega razreda pripeljal od navadnega delavca do voditelja slovenskih komunistov in predsednika vlade slovenskega naroda, je bilo posebno doživetje, takšno, ki ga je težko pozabiti. Miha Marinko je preminul 19. avgusta 1983. Slava njegovemu spominu!

-eska-

DOPISUJTE
V
GLASILO

INTERVJU Z IVANOM KUŠARJEM

V uvodniku te številke našega glasila pišemo o novi komercialni politiki, za katero je ta čas najpomembnejše, kako se bo utirila v vsakdanje delo naših komercialistov in poslovodij. O tem, kaj misli o njej, sem se pogovarjal z Ivanom Kušarjem, ki je poslovodja naše mariborske poslovalnice.

Na strokovnem svetu TOZD POS, ki je bil 7. septembra 1983, ste pozdravili pobudo za drugačno komercialno politiko. Med drugim ste izjavili, da čutite nov veter večje komercialne zagnanosti. Kaj vse je po vašem mnenju v tem pojmu?

Mislím, da zajema predvsem večjo poslovno povezovanje med večjimi proizvodnimi DO in nam sorodnimi organizacijami izven Slovenije, zlasti na podlagi osebnega poznanstva, ki je največji prerok za uredničevanje dogovorjenega posla. Večja zagnanost naj bi prav tako pomenila več komercialnih dogovorov. Včasih smo zunaj Slovenije odpirali naša predstavništva, kar se je izkazalo kot zgrešena komercialna politika. Po novem moramo zunaj Slovenije, a v okviru naše dejavnosti, sami najti dobre poslovne partnerje. Takšna povezava namreč preprečuje nelojalno konkurenco, to pa je izred-

na pomena za čuvanje ugleda naše delovne organizacije.

Poudarjate besedi „zunaj Slovenije“. Zakaj?

Zato, ker je Slovenija postala za Dinos premajhna. S tem nočem reči, da se v Sloveniji ne more skleniti nobene posla več, ki bi pomenil večje količine koristnih odpadkov za našo industrijo. V proizvodnih delovnih organizacijah leži v skladiščih in na dvoriščih še marsikaj zanimivega za nas. le da se tega ne zavedamo, ne mi kot kupci, ne oni kot prodajalci.

Zakaj se ne zavedamo?

V mislih imam blago, izdelke in polizdeleke, ki ne gredo v redno prodajo ali proizvodnjo; ostali so na zalogi zaradi kdo ve česa. Prodajalec si ne more zamisliti, da bi mi to kupili po njihovi

prodajni ceni, mi pa si ne moremo predstavljati, da bi prodajalec to prodal po ceni odpadka. Zato redkokje pride od razgovora o kupoprodaji takšnega blaga.

Mislím, da nova komercialna politika omogoča tudi takšne posle, s katerimi bomo na kilogram zaslužili malo, toda ker gre pogosto za velike količine takega blaga, bo razlika v ceni vseeno pokrila stroške.

Naša prodajna cena za kilogram takšnega blaga bi bila vseeno višja, kot ga normalno plača železarna ali livarna za metalurški vložek. Ali ne obstaja nevarnost, da bi takšno blago nam ostalo na zalogi?

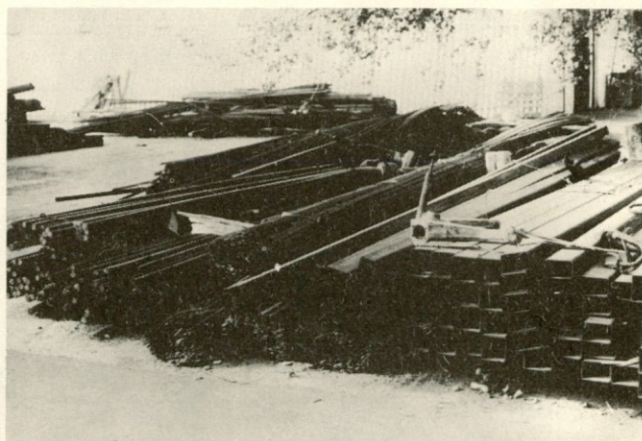
To nevarnost je treba odstraniti s poprejšnjim sporazumevanjem z železarno ali livarno o posebni ceni za posebno kvaliteten metalurški vložek, kar ponavadi takšno blago tudi je. Poleg tega pa lahko takšno blago ponudimo našim sorodni organizacijam zunaj Slovenije. Verjetno bomo nekaj takšnega blaga lahko prodali kot repromaterial ali kot drugo-

razredno blago. Lahko pa ga doma pretopimo v nov proizvod ali polizdelek, ki ga bomo potem lažje prodali kot repromaterial. Vse to pa seveda zahteva tesno sodelovanje s partnerji.

Zakaj so takšni posli postali naenkrat tako zanimivi?

Zato, ker je sedaj naš količinski plan resno ogrožen in ker razpolagamo s takšnimi denarnimi sredstvi, da lahko financiramo izredne nakupe koristnih odpadkov. Sodelovanje s sorodnimi organizacijami iz drugih republik je pogojeno prav z njihovo manjšo likvidnostjo. Nekatere nimajo dovolj likvidnih sredstev, da bi lahko sklepale velike in posebne posle s takimi, ki hočejo tekojšnje plačilo. Takih pa je v sedanji situaciji vedno več. Mi zaenkrat takšna sredstva imamo in lahko jim jih ponudimo, seveda s pogojem, da kupljeno blago pride v naš predelovalni postopek.

Imate že kakšne izkušnje s takimi in podobnimi posli? V Sloveniji smo se na povabilo Metalne dogovorili za izreden odkup cca

Reprodukcijsko blago na mariborskem skladišču

500–1500 ton blaga, ki je za njihovo redno proizvodnjo neuporabno. Tudi z Jeklotehno smo se dogovorili za izreden odkup 200 ton odpisanega blaga, ki jim je obležal v skladišču. Izven Slovenije smo iz Tvornice opruga iz Varaždinskih toplic odkupili 200 ton blaga, ki smo ga v Mariboru pripravili v metalurški vložek. Zdaj pa nas izven Slovenije zanima odkup stare litine, ki jo bomo z našim drobilcem predelali v kvaliteten livarski vložek.

Pri vseh poslih verjetno niste dosegli velike razlike v ceni na kilogram blaga. Kako sploh gledate na odkupne cene?

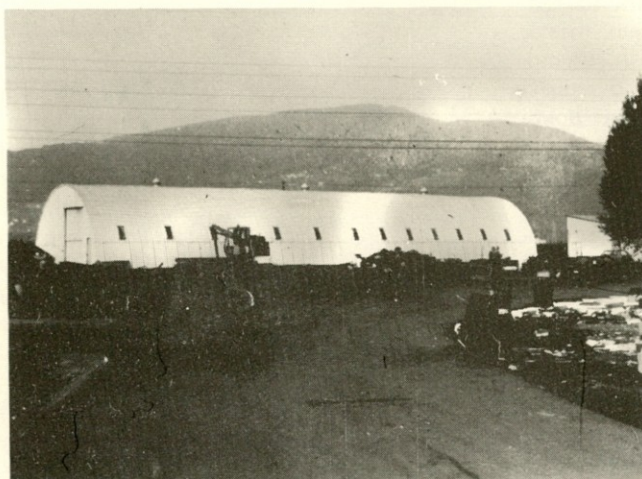
Naše pravilo je, da odpadkom takoj popravimo odkupno ceno, kakor hitro tudi mi zanje dobimo več. Tudi do dvakrat letno izstavljamo aneks k letnim pogodbam. S tem utrjujemo zaupanje v naše poslovanje. V nasprotnem primeru se ne bi mogli obdržati. Ne smemo si dovoliti, da bi nas dobavi-

telji odpadkov opozarjali na spremembo cen.

Glede cen za blago, ki je predmet posebnih dogovorov, pa se držim pravila, da je zaslužek tudi pri majhni razliki v ceni, če so količine velike. Takšno pravilo je po mojem mišljenju v novi komercialni politiki dobilo pomembno mesto, zlasti zato, ker je naša sedanja poglavitna naloga priti do večjih količin sekundar-

Novo mariborsko skladišče za papir oziroma za baliranje starega papirja

Mariborsko skladišče je skoraj v celoti asfaltirano

nih surovin, s čemer veliko prispevamo k skupnim stabilizacijskim prizadevanjem naše družbe. Vsaka tona sekundarnih surovin več je direkten devizni prihranek.

Intervjuval
Stane Koman

Fotografski dokumenti o tem kaj imajo občani krajevnih skupnosti za papir. Vsa čast izjemam. Slikano v Mariboru, lahko pa bi bilo tudi kjerkoli drugje. (Foto Kušar)

REŠEVANJE IZ RUŠEVIN

Da bi vplivali na zmanjšanje človeških izgub ter ublažili nastale posledice, moramo preventivno ukrepati še pred neposrednim reševanjem iz ruševin. Sami reševalci oziroma ekipe CZ morajo za reševanje iz ruševin imeti opremo (orodje in samozaščitno opremo) in biti seznanjeni s tehniko reševanja (glej priročnik Reševanje iz ruševin). Ruševine so posredno in neposredno nevarne za ljudi

PRED POTRESOM

Seznamimo se s potresom in svojim morebitnim ukrepanjem na delovnem mestu, doma in drugod. Vedno moramo imeti pri roki radijski sprejemnik, osebne dokumente, baterijsko svetilko in odejo. Poznati moramo trenutno zasedenost stavb. Vedeti moramo, kje se nahajajo: glavni plinski ventil, glavni vodovodni ventil, glavno električno stikalo, reševalna oprema, pribor za prvo pomoč in gasilni aparat.

kajti zasujejo jih lahko ne le takoj ob napadu, ampak tudi pozneje. Če primerjamo število mrtvih s časom, lahko zaključimo, da jih je bilo največ v razmeroma kratkem času med samim podiranjem hiš, pozneje pa manj, četudi se je absolutno število povečalo.

Potrebno je pred vsakim posegom v ruševine kljub hitri intervenciji narediti ogled ter narediti načrt pravičnega reševanja. Pri vsem tem se opiramo na oceno varnostnih razmer, ki mora biti izdelana vsake 3 mesece ali vsaj na vsakih 6 mesecev, v mirnodobskem času. Tako pripravljena osnova bo v odločilnih trenutkih usodnega pomena za hitro in realno ocenitev nastalih posledic in možnosti za to, da jih odpravimo in omilimo.

MED POTRESOM

Ostanimo hladnokrvni.
Ostanimo znotraj stavb, dokler se tresenje ne umiri.
Ne tekajmo po hodnikih.
Ne uporabljajmo dvigal.
Izogibajmo se stopnišča.
Opremo se ob notranjo steno.
Ne uporabljajmo vžigalic zaradi nevarnosti požara.
Na prostem se oddaljimo od poslopij, daljnovidov in drugih naprav.

Naredimo še oceno:

- števila preživelih,
  - stopnjo zasutosti,
  - potrebe delovne sile,
  - razpoložljivih sil in njihove zmožnosti
- ter pričnemo z reševanjem po naslednjih fazah:

1. faza ogled ruševin in oskrba žrtev iz površinskega sloja ruševin in tistih, ki niso pregloboko zasuti;
2. faza izkopavanje poškodovanih iz manj poškodovanih ruševin;
3. faza reševanje iz bolj poškodovanih stavb, kjer so v ruševinah najverjetneje še preživele žrtve;

PO POTRESU

Težje poškodovane objekte zapustimo takoj.

Ne oviramo dela drugim.

Preverimo plinovodne, električne in druge napeljave.

Preverimo uporabnost vode.

Če smo zasuti, se prilagodimo položaju – varčujemo s svojo energijo, trkamo ob zid ali po cevovodni napeljavi, kličemo v presledkih.

Vključimo se v reševalne akcije.

4. faza reševanje iz zelo poškodovanih stavb, kjer je še vedno upanje, da so ljudje pod ruševinami ostali živi;
5. faza popolno odstranjevanje ruševin, kjer je usoda zasutih povsem negotova.

V primeru, da pri reševanju naletimo na pline oziroma hlape, pokličemo RBK enoto.

Območje zaščitimo skupaj z Narodno zaščito.

GO

IZVOZ IN UVOZ JEKLENIH ODPADKOV V SFRJ LETA 1982

	Izvoz (v tonah)	Uvoz (v tonah)
staro železo	36.000	510.000
strugotine in drugi odpadki		
pri proizvodnji železa	11.000	83.000
stari stroji in deli	27.000	—
stare ladje za razrez	—	14.000

POTRES V LJUBLJANI

(VAJA 24. SEPTEMBRA 1983)

V soboto, 24. septembra so vsi delavci DSSS, TOZD POS in TOZD RET, ki opravljajo svoje delo na območju ljubljanskih občin, sodelovali v zaključni vaji „GOLOVEC 83“, ki je kot osrednja aktivnost v letošnji skupni akciji „Nič nas ne sme presenetiti“. To je bila v Jugoslaviji prva vaja, ki ponazarja dogajanja ob potresu. Priprave na to vajo potekajo v naši DO že od lanskega leta, pospešeno pa od maja letos. Načrtovali smo nemoteno delo in hitro pomoč delavcem v poškodovanih objektih. Na Kurilniški 18 je bila vaja obeh TOZD. Tu je bila izvedena vaja reševanja ljudi in materialnih dobrin ter zaščita poškodovanega področja z NZ.

Po končani vaji je bil zbor delavcev, kjer je bila podana ocena vaje.

GO

Pravilni odgovori na inteligenčni test: 1. eno uro, 2. da, 3. vžigalico, 4. vsi, 5. eno uro, 6. ni bankovca za 50 par, 7. 70, 8. ne, 9. ni bil Mojzes ampak Noe, 10. šest, 11. omenjeni moški je že mrtev, 12. ta človek še živi, 13. mati, 14. če umre ne dobi pokojnine, 15. preživelih ni potrebno pokopavati, 16. enega, 17. štiri.

BRIGADIR STEVO STUPAR

Stevo Stupar je voznik kamiona na ljubljanski poslovalnici in predsednik osnovne organizacije mladih Dinosovih delavcev v Ljubljani. Od 26. junija do 15. julija letos je bil na republiški mladinski delovni akciji. Ker je edini iz naše delovne organizacije, ki se udeležuje takšnih akcij, je prav, da „pride v časopis“. Na moja vprašanja je Stevo takole odgovorjal:

Kje je bila letošnja republiška delovna akcija in kakšno nalogo so imele mladinske delovne brigade?

Bila je na območju občine Sežana, v Selo na Krasu, vasi, ki je kakšen kilometer oddaljena od državne meje z Italijo. Nastanjeni smo bili v Kotanjevici na Krasu. Delovišče je bilo oddaljeno pol ure vožnje z avtobusom. Kopalni jarek za polaganje vodovodnih cevi, in sicer iz vasi Brestanica v 3 km in pol oddaljeno Selo na Krasu.

Koliko vas je bilo in kako ste opravili nalogo?

Bilo nas je za 3 brigade. Bili smo v prvi izmeni, ki je imela nalogo izkopati jarek dolg 1500 m. Ena brigada je bila iz občine Ljubljana Bežigrad. Nosila je ime narodne herojke iz Črnuč, Rezke Dragar. Brigado je organiziralo vodstvo občinske ZSMS. Druga brigada je bila iz Grosuplja, tretja pa iz Sevnice. Nalogo smo opravili dobro, čeprav v brigadah ni bilo toliko brigadirjev, kolikor bi jih moralo biti.

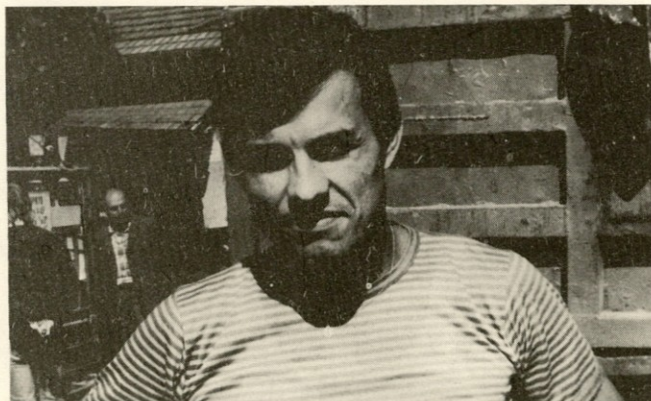
Koliko brigadirjev je imela bežigradska brigada?

Namesto 40 je imela 30 brigadirjev in 2 brigadirki. Toda vsi niso bili iz Beži-

grada. Deset je bilo miličniških kadetov iz tacenske miličniške šole. Iz bežigradskih delovnih organizacij nas je bilo 5, iz bežigradskih srednjih šol pa je bilo 17 brigadirjev.

Naša brigada pa je imela v gosteh še 13 brigadirjev iz bežigradske prijateljske občine Palilule iz Beograda.

Vodstvo bežigradske občinske mladinske organizacije je bilo zelo zainteresirano, da se prav ti udeležiš te republiške mladinske delovne akcije. Si bil navaden brigadir ali kaj več?

Bil sem traser.

Kaj je to? Za kaj si odgovarjal?

Mladinske delovne brigade niso več organizirane po vojaško, zato vodstveni kadri nimajo več vojaških nazivov. Traser je isto kot prej komandant delovišča. Bil sem odgovoren za pravilno opravljeno delo na delovišču in v zvezi s tem za vse orodje in drugo, kar je brigada uporabljala pri delu.

Kakšne organe samoupravljanja je imela brigada?

Najvišji organ je bil zbor brigadirjev. Predsednik zbora je bil isto kot prej komandant brigade. Brigada je imela tudi sekretarja in vodje sku-

pin. Vsaka brigada naj bi imela tudi 10-člansko predsedstvo. Ker nas v vseh treh brigadah ni bilo veliko, smo imeli vsi skupaj eno predsedstvo.

Kako so vas sprejeli domačini?

Zelo lepo. Prvo soboto so se nam celo pridružili in skupno z nami kopalni jarek. Vsak dan so nam prinesli kaj za popiti, čaj ali kavo. Vse kulturne prireditve smo organizirali skupno z domačini. Zabava s plesom je bila skoraj vsak večer.

Koliko ur na dan ste delali in kaj ste delali popoldan?

Delali smo 6 ur. Začeli smo ob 6.00 uri zjutraj. Popoldan smo se udeleževali interesnih krožkov. Imeli smo jamarski krožek, foto krožek, krožek za prvo pomoč in krožek za spoznavanje prometnih predpisov.

Kje ste spali? Kakšna je bila disciplina v taborišču? Vas je kdo obiskoval?

Spali smo v šotorih. Disciplina v taborišču je bila podobna taborniški: vstajanje ob določeni uri, zbor, jutranja telovadba, umivanje, zajtrk in odhod na delo. Enkrat nas je obiskal sekretar občinske konference ZSMS iz Bežigrada in novi-

narka „Zbora občanov“, Vida Petrovčič. Obiskovali pa so nas tudi funkcionarji iz sežanske občine. Zvojaki iz bližnje karavle smo imeli športno srečanje. Enkrat pa smo imeli obrambni dan.

Odkar si pri Dinosu, si bil že trikrat ali štirikrat na mladinskih delovnih akcijah. Kje vse si že bil?

Bil sem na treh zveznih in na eni, zadnji, republiški mladinski delovni akciji. Prvič sem bil blizu Skopja, drugič blizu Kruševca, tretjič pri Djerdapu in četrtič blizu Sežane. Samo prvič se je iz naše delovne organizacije takšne akcije udeležila tudi ena delavka, in sicer Zdenka Cafuta.

Kakšne vtise in spomine imaš iz teh akcij?

Lepe. Vsak mladinec naj bi se udeležil vsaj ene takšne akcije, da bi spoznal brigadirsko življenje. To je bolj lepo in zanimivo kot težko.

Osebne dohodke si dobil tako, kot bi bil tu na delu?

Da.

Ti si predsednik naše mladinske organizacije. Koliko članov ima? Povej nam kaj v zvezi s tvojo funkcijo?

Naša mladinska organizacija ima 25 članov, to je toliko, kolikor je v Ljubljani mladih delavcev pri Dinosu. V zvezi z mojo funkcijo pa bi enkrat povedal samo to, da mi oktobra poteče mandat in da me bo treba zamenjati. To funkcijo mora prevzeti kdo mlajši. Imam 27 let, vendar po statutu lahko še delam v mladinski organizaciji, če želim. In želim, toda ne kot predsednik.

Intervjuval
Stane Koman

DELA VSKO ŠPORTNO SREČANJE INOT 83 V ROVINJU

Leto je naokoli in spet se bomo srečali delavci delovnih organizacij, članic INOTA na delavsko-športnih igrah. Tokrat bodo v Rovinju, v hotelskem naselju Vilas Rubin. Začele se bodo 29.9., nadaljevale 30.9. in končale 1.10.1983.

Organizator letošnjih srečanj je delovna organizacija OD-PAD PULA. V teh dnevih bo organizirana tudi okrogla miza na temo: Dugoročna stabilizacija i organizacija iz naše djelatnosti.

Na igrah sodelujejo „standardni“ tekmovalci in poslovalnice.

Zanimiv bi bil pregled nastopajočih iz vseh petih srečanj, ker bi povedal, da so udeleženci skoraj vedno isti – razen prvega srečanja v Makarski.

Tekmovalci v posameznih panogah so naslednji:

MOŠKE ŠPORTNE PANOG

Namizni tenis – 4 tekmovalci
Jamšek Janez, Ljubljana
Klopčar Srečko, vodstvo POS
Kralj Vladimir, DSSS
Zalar Zdene, TO Ljubljana

Vlečenje vrvi – 8 tekmovalcev
Rado Sušnik, Trbovlje
Beribak Toni, Brežice
Gaberc Anton, Kranj
Kariž Berto, Pivka
Bole Darko, Pivka
Smrdel Stanko, Pivka
Dolenc Tone, Pivka
Jankovič Jože, Brežice

Plavanje – 3 tekmovalci
Burger Dušan, vodstvo POS
Paternoster Janez, DSSS
Bevc Anton, DSSS

Šah – 3 tekmovalci
Herle Bojan, Trbovlje
Krstič Dobrivoj, Celje
Srečnik Dušan, Jesenice

Kegljanje – 6 tekmovalcev
Simonišek Sandi, Škofja Loka
Paternoster Janez, DSSS
Bevc Anton, DSSS
Potočnik Daniel, Sl. Konjice
Jankovič Boro, Ljubljana
Slabanja Jože, Ljubljana

Skok v daljino – 3 tekmovalci
Burger Dušan, vodstvo POS
Kukovič Ignac, Sl. Konjice
Dolničar Rajko, Ljubljana

Met krogle – 2 tekmovalca
Smrdel Stanko, Pivka
Krstič Dobrivoj, Celje

Streljanje – 4 tekmovalci
Kravcar Rafael, vodstvo POS
Čoklc Franc, Celje
Herček Anton, Celje
Jankovič Jože, Brežice

DELOVNE PANOG

Manipuliranje s kontejnerjem – 2 tekmovalca
Dolničar Rajko, Ljubljana
Herček Anton, Celje

Rezanje železa – 2 tekmovalca
Mlinar Ludvik, Celje
Kariž Berto, Pivka

Sortiranje železa – 2 tekmovalca
Vrhovac Ivo, Celje
Kukovič Ignac, Sl. Konjice

Sortiranje papirja – 2 tekmovalca
Potočnik Daniel, Sl. Konjice
Mlinar Ludvik, Celje

ŽENSKE ŠPORTNE PANOG

Namizni tenis – 2 tekmovalki
Musar Andra, Brežice
Rahne Sonja, DSSS

Plavanje – 2 tekmovalki
Mausar Alenka, Kranj
Pekolj Irena, DSSS

Iz Inotovih delavskih športnih iger leta 1979 v Šibeniku

REŠENI NAGRADNI KRIŽANKI ŠT. 125 IN 126
POŠLJITE DO VKLJUČNO 18. OKTOBRA 1983.
ZA VSAKO KRIŽANKO BO RAZDELJENIH 8
NAGRAD PO 100,00 DIN.

Kegljanje — 6 tekmovalk
 Musar A Lenka, Kranj
 Rahne Sonja, Brežice
 Omahen Bojana, TO Ljubljana
 Maurac Kati, Ljubljana
 Bohinc Cvetka, Celje

Streljanje — 4 tekmovalke
 Musar Andra, Brežice
 Terčič Nevenka, Celje
 Rahne Sonja, DSSS
 Pekolj Irena, DSSS

Met krogle — 2 tekmovalki
 Omahen Bojana, TO Ljubljana
 Rahne Sinja, DSSS

Skok v daljino — 2 tekmovalki
 Rahne Sonja, DSSS
 Maurac Kati, Ljubljana

Šport in zabava je razvedrilo, ki sprošča in „osvežuje“. Iz srečanja leta 1978 v Poreču

Pikado — 3 tekmovalke
 Maurac Kati, Ljubljana

Bohinc Cvetka, Celje
 Pekolj Irena, DSSS

Nastopajoči tekmovalci in tekmovalke bodo s pomočjo netekmovalcev krili stroške potovanja in bivanja v Rovinju s sredstvi zbranimi na delovnih akcijah. Stroški za vsakega posameznika znašajo 1,700.00 din, in sicer za 3-dnevni penzion in prevoz. Zborna mesto je v Ljubljani, od koder se bomo z vlakom odpeljali do Kanfanara pri Rovinju in potem dalje do Rovinja.

Vsak udeleženec bo prejel trenirko, ki jo bo po končanem tekmovanju vrnil za naslednje tekmovanje.

Vsem udeležencem želimo veliko športne sreče.

SORA

TEKMOVANJE DINOSOVIH KEGLJAČEV IN STRELCEV

Za leto 1983 smo izdelali program športnih dejavnosti na ravni delovne organizacije. Ta program smo po posameznih panogah izvedli, razen streljanja in kegljanja, ki smo jih preselili na jesenski čas. Prenos je bil dobrodošel, saj smo ob enem izvedli še izbirno tekmovanje za športne igre INOT 83 v Rovinju. Kegljači smo se zbrali 3. septembra 1983 na kegljišču na Staničevi v Ljubljani. Za tiste, ki so se prijavili je bila udeležba obvezna, ker pa je imela večina delavcev delovno soboto, se tekmovanja niso udeležili. Kljub temu je bila udeležba še kar zadovoljiva. Prišlo je 15 tekmovalcev in 4 tekmovalke.

Moški so imeli 200 lučajev, ženske pa 100.

Priimek in ime	posloval. oz. skladišče	kegljev
1. Slabanja Jože	Ljubljana	833
2. Bevc Anton	DSSS	830
3. Paternoster Janez	DSSS	780
4. Jankovič Dragiša	Ljubljana	773
5. Jamšek Janez	Ljubljana	765
6. Jovančević Boro	Ljubljana	755
7. Beribak Toni	Brežice	755
8. Javornik Dušan	Ljubljana	723
9. Lastovec Slavko	Brežice	709
10. Potočnik Daniel	Sl. Konjice	692
11. Pogaberc Franc	Kranj	689
12. Srečnik Dušan	Jesenice	654
13. Šmelcer Jože	Kranj	619
14. Petan Jože	Brežice	595
15. Šetinc Anton	Brežice	517

Rezultati za ženske:

	Priimek in ime	PE ali skladišče	kegljev
1.	Rahne Sonja	DSSS	393
2.	Bohinc Cvetka	Celje	312
3.	Musar Andra	Brežice	299
4.	Omahen Bojana	TO Ljubljana	180

Naslednjo soboto dne, 10.9.1983, ob 9.00 uri pa smo se srečali strelci na TVD Partizan v Zeleni jami. Udeležilo se je 11 strelcev in 3 strelke. Streljali smo s serijsko zračno puško na 4 tarče z 20 strelji.

Moški:

1.	Terček Zdravko	Ljubljana	148
2.	Javornik Dušan	Ljubljana	135
3.	Kravcar Rafael	vodstvo POS	133
4.	Štarkelj Jože	Brežice	130
5.	Paternoster Janez	DSSS	122
6.	Duhanič Tine	Brežice	120
7.	Kukovič Ignac	Sl. Konjice	116
8.	Jankovič Jože	Brežice	111
9.	Marinkovič Nikola	Celje	88
10.	Srečnik Dušan	Jesenice	85
11.	Eržen Jože	Jesenice	84

Ženske:

1.	Terčič Nevenka	Celje	142
2.	Rahne Sonja	DSSS	88
3.	Pekolj Irena	DSSS	58

Tekmovanja v namiznem tenisu še nismo uspeli organizirati. Toda, tudi to bomo naredili in program v celoti izpeljali.

Kaj pa vi?

Menimo, da je bil program pester za vse delavce, vendar pravega odziva ni. Hoteli smo vam popestriti vsakdanje življenje, toda ne gre in ne gre. Organizirani so bili planinski izleti, v juliju na Jalovec in v avgustu na Storžič. Prvega izleta so se udeležili trije, drugega pa dva delavca. Kaj naj še organiziramo, da boste zadovoljni, da ne boste dajali pri-pomb, koliko denarja ima DINOS, organizira pa nič.

O IZLETIH NA GORE

V dvojni poletni številki našega glasila (junij–julij) smo objavili prispevek vodje našega skladišča na Jesenicah, Franca Zupanca, alpinista in člana gorske reševalne službe o tem, kam naj bi šli na izlet. Predlagal je dva izleta: enega v Karavanke, drugega pa v Julijske alpe oziroma enodnevnega na Mojstrovko, dvodnevnega pa na Stol.

Uredništvo našega glasila je na zadnji seji ugotovilo, da na Zupančeva predloga ni nobenega odziva, zato je sklenilo, da se povpraša predsednika Dinosove Komisije za kulturo, šport in rekreacijo, Toneta Bevca, kaj on misli o predlogih in o tem, da nanje ni nobenega odziva.

Zvedeli smo, da o Zupančevih predlogih komisija še ni razpravljala, da pa bi še pristopila k organizaciji enega izleta, če bi bilo zanj kaj interesentov.

Tovariš Bevc nam je povedal, da so letos dali pobudo za dva izleta na gore, in sicer na Jalovec in na Storžič. Zlasti, da so agitirali za izlet na Jalovec, v obeh primerih pa so delavce Dinosu povabili na izlet z okrožnico, poslano vsem poslovalnicam in obratoma Dinosu. V obeh primerih ni bilo odziva in tako je prevladal vtis, da za organizirane izlete na gore v Dinosu ni več interesentov. Ko smo se s tovarišem Bevcem pogovarjali o morebitnih vzrokih za neuspela povabila, ob dejstvu, da so trije izleti na gore kolikor

toliko že uspeli (na Kum, Za Akom in na Triglav), smo menili, da je vzrok tudi v tem, ker se v vabilih opozarja na planinsko opremo. Razmišljali smo tudi tako: kdor planinsko opremo ima, je planinec, takim pa ni veliko do tega, da bi „zgubljali čas“ z izletniki. Seveda so častne izjeme. Planinci gredo na gore sami oziroma s svojo planinsko družbo. Organiziran izlet na gore je lahko zanimiv, tako smo razmišljali, za tiste delavce in upokojence Dinosu, ki ne gredo velikokrat na gore in zato tudi nimajo planinske opreme, celo ne planinskih

Za september smo planirali srečanje vseh delavcev na eni poslovalnici. Srečanje naj bi bilo v obliki piknika s športnimi in šaljivimi igrami. Seveda, september je že mimo, toda tudi v oktobru bi se lahko „srečali“, če bi bili vi za to.

Povejte, pišite, telefonirajte, izrazite svoje želje na kakršenkoli način. Skušali bomo ugoditi vašim željam. Kdo ve, če bomo kdaj zvedeli za vzroke nezainteresiranosti. Izgovor, da ni časa, je slab. Vsi imamo kakšno delo doma, toda tako kot najdejo nekaj časa za razvedrilo posamezniki, tako bi ga lahko našli vsi.

SORA

čevljev. Šli bi, če bi šli lahko brez planinske opreme oziroma kar v navadnih čevljih ali supergah.

Ugotovili pa smo seveda tudi to, da je sedaj ovira za izlete oziroma za prihod na zborna mesta tudi predrag bencin in boni zanj.

Potem smo rekli tako: če so „uspeli“ trije izleti, bi uspel tudi četrti, samo dobro bi moral biti organiziran. Da bi zvedeli kako, kam in kdaj ga je treba organizirati, bi morali delavce vprašati, kaj vse si želijo v zvezi s takšnimi izletmi. Tovariš Bevc je bil mnenja, da bi to poskusili zvedeti s vprašalnikom, ki bi ga objavili v našem glasilu.

Menili smo tudi, da bi se zaenkrat morali odločiti za en

izlet v letu dni in na takšen vrh, da bi nanj lahko prišli tudi brez planinske opreme. Za tak izlet bi morali delavci in upokojenci Dinosu zvedeti 6 do 8 mesecev prej, ves ta čas pa bi morali zanj delati propagando in v glasilu sproti objavljati, kdo se je že prijavil. Menili smo namreč, da bi se marsikdo odločil za izlet, rekoč: če gre ta, bom šel pa še jaz, z njim bi se pa res rad srečal.

Na kraju tega razgovora je Tone Bevc obljubil, da bodo o tem spregovorili tudi na seji Komisije za kulturo, šport in rekreacijo. Kaj bodo sklenili, vam bomo sporočili tudi preko našega glasila.

S.K.

Spominska fotografija iz pohoda Dinosovcev na Triglav leta 1981.

DRUGI O NAS

Dobro je če vemo kaj drugi pišejo o nas oziroma o naši dejavnosti. Prispevek „Parole namesto nagrade“ je za DELO napisala novinarka Anica Levin.

PAROLE NAMESTO NAGRADE

Osvেčen Ljubljčan, ki je pod vtisom javnih pozivov in informacij o smotrni uporabi in predelavi sekundarnih surovin sam pripeljal rabljen hladilnik na odpad, je zanj dobil 12 dinarjev; spet drugi je za 50 kilogramov odpadnega stekla dobil 10 dinarjev: razočaran je ostal prinašalec kupa odpadnega tekstila, ki so mu ga plačali po 2,5 dinarja za kilogram; praznih rok pa so ostali otroci, ki so neko soboto s starši pripeljali skrbno pripravljen zavoj krp na Dinosov odpad, toda vrata odkupne postaje so bila zaprta.

S temi posameznimi primeri ne mislimo dokazovati, češ, kako ravnodušno in omalovažujoče ravnajo zbiralne organizacije, ki odkupujejo odpadne stvari. Toda če primerjamo parole o zbiranju dragocenih sekundarnih surovin z nekaterimi res nespodbudnimi cenami, se zdi, da vendarle ne potrebujemo toliko teh sekundarnih surovin, kot govorimo. Če bi jih namreč potrebovali, bi gotovo odkup povečali z bolj spodbudnimi cenami. Da ne potrebujemo toliko uporabnih odpadkov, seveda ni res. To potrjujejo tudi uporabniki sekundarnih surovin. Steklarna Straža iz Huma na Sotli, ki tudi slovensko industrijo oskrbuje z različno stekleno embalažo, bi npr. za proizvodnjo stalno potrebovala 30 do 40 odstotkov steklenega krša, ki ga lahko meša z osnovno surovino. Trenutno ga sicer redno dobiva predvsem iz polnilnic in živilske industrije. Nasploh pa težko pridejo do te sekundarne surovine. Precej energije namreč prihranijo, če uporabijo več steklenega krša. Podobno je tudi s tekstilnimi odpadki, ki jih lahko z razvlaknjenjem delno porabijo že tudi v primarni tekstilni industriji, še precej pa za izdelavo drugih materialov, kjer lahko torej tudi nadomestijo mnogo dražje osnovne tekstilne surovine.

Toda navzlic očitno vedno večjim potrebam po surovinah, odkup in zbiranje nekaterih uporabnih odpadkov ne more in ne more zaživeti. To velja predvsem za gospodinjske odpadke, kajti sekundarnih surovin iz industrije zberemo kar precej. Zbiralne organizacije imajo sicer sezname vseh odpadkov, ki jih zbirajo oziroma odkupujejo od posameznih prinašalcev. Vendar pravijo,

da nekaterih vrst odpadkov v gospodinjskih le ni toliko, da bi s tem bistveno povečali količino že zbranih odpadkov. Ker torej pri nas menda še ni toliko teh odpadkov, ker je manjša gostota prebivalstva in razpršenost naselij večja, kot npr. v razvitih državah, kjer se jim pač zato splača zbirati različne odpadke, bi naj bil strošek za nekatere zbrane odpadke tolikšen, da bi se torej predelava sekundarnih surovin ne splačala. Res je, da je treba upoštevati širši ekonomski učinek takega zbiranja. Toda ali to zdaj pomeni, da je povpraševanje gospodarstva po sekundarnih surovinah premajhno, da bi se splačalo zvišati odkupne cene odpadkov? Primeri iz industrije govorijo namreč drugače. Odkupne cene uporabnih odpadkov so nespremenjene že približno tri leta.

Tisti, ki bo sam pripeljal uporabne odpadke na odkupno postajo, bo jasno pričakoval nekoliko višjo ceno kot le 20, 30 par za kilogram. Če pa bi kdo — kot v

starih časih hodil od hiše do hiše in zbiral uporabne odpadke, bi mu nedvomno marsikatera gospodinja odstopila kupe različnih uporabnih odpadkov zastonj, inštem rešila dve skrbi — svojo in širšo skrb za gospodarno uporabo odpadnih surovin. V vsem tem tiči tudi vzrok, zakaj ne zberemo več odpadkov, čeprav bi jih z nekoliko večjim trudom lahko več. Toda dokler bo očitno še dovolj odpadnih surovin nastajalo v industriji in večjih obratih, kjer jih je lažje zajeti, pa tudi manj dela je z njimi, potem nedvomno ne bomo kmalu storili kaj več, da bi zajeli še več odpadkov iz gospodinjstva. Toda potem, ko bodo usahnili za zdaj še bogati viri za zbiralne organizacije, potem bomo spet morali nekaj na hitro ukreniti kot smo npr. pred leti pri odkupu steklenic.

*

Ni ga lepšega dopusta, kot je služba, kadar so vsi šefi na dopustu!

(Iz Lesninarja)

Iz Inotovih delavskih športnih iger leta 1977 v Splitu

SPOROČILO IZ RADGONE

Leta 1979, v 87. številki našega glasila sem pisal o razmerah na našem skladišču v Gornji Radgoni. Takrat sem se med drugim zavzemal, da bi Tonetu Ivaneku, ki je tam skladiščnik in edini delavec na skladišču, namesto lesene ute, v kateri ima pisarno, postavili kontejnerski mobilario blok, kakršne izdelujejo prav v Radgoni.

Pred dnevi pa sem dobil pismo Toneta Ivaneka v katerem mi sporoča, da je v Radgoni sicer še vse po starem, toda veliko izgledov, da bo še pred zimo dobil mobilario blok. Naj še spomnim zakaj se Ivanek bori za mobilario blok. Zato, ker ga v uti pozimi tako zebe, da si je že nakopal precej revme. Sicer pa mi ni poslal pisma zaradi tega, temveč zaradi njegove in voznika Lebarja „pogruntacije“, ki prihrani tozdu lepe denarce. Že pred letom dni sta si domislila, da bi lahko vsakokrat, ko Lebar pride iz Maribora v ELRAD po odpadke aluminija, naložila na kamion še eno ali dve

Ivanek pred svojo „pisarno“

Voznik Lebar iz Maribora se zadovoljno smeji, kar si je naložil tako lep „plen“. (Foto Ivanek)

avtomobilski karoseriji. Ko je kamion poln alu – odpadkov jih je le za kakšni 2 toni, nosilnost kamiona pa je veliko večja.

Rečeno – storjeno! Zdaj že leto dni delata tako in če vemo, da pride Lebar po dvakrat na teden v Radgono oziroma v ELRAD, lahko izračunamo koliko je vredna ta inovacija. V letu dni se tako mimogrede in zastoj prepelje k stiskalnici, v 40 km oddaljeni Maribor, od 40 do 50 ton pločevine.

Ivanek odkritično priznava, da je ta koristen predlog bolj Lebarjev kot njegov, sporoča pa nam to zato, da dokaže, kako se da z malo domiselnosti veliko prigrisposodariti. Mnenja je tudi, da je pri našem delu še veliko podobnih možnosti za večji izkoristek dela in strojev. Ivanek tudi pravi, da to ni inovacija. Morda ne ve, da je koristen predlog, ko se začne uresničevati – inovacija.

SKoman

Spominska fotografija, ki nam jo je za objavo izročil Andrej Vadjla iz Maribora. Ker je na mizi tudi volilna skrinjica je bila slika verjetno posneta na kakšnih sindikalnih volitvah pod Pohorjem. Sodeč po obrazih naših takratnih in sedanjih delavcev, še mladeničev, je bilo to pred mnogimi leti. Na sliki so: ing. Mirinko Zlatev, Janez Ramovž, Vlado Šorli, Anton Plešec, Franc Žohar in Andrej Vadjla.

Iz delovnega utripa na Jesenicah. (Foto Gogala)

PRAVILNA REŠITEV KRI-
ŽANKE ŠT. 124

sak kladivar ero lanenina var
ivan kis delavci dinosa dori-
ca nisan tovrnjak ar rtač
etapa alah atena konus otk
lasek sm sled sepe ava takto-
mer trema rn ina sirena
natrij las tratar aniene

ZA DOBRO VOLJO

V SLOVENIJI SMO ZBRALI NAJVEČ ODPAD- NEGA ŽELEZA IN JEKLA

Samo lani je bilo v naši republici zbranih 244 ton tovrstnih odpadkov, v Jugoslaviji 1,2 milijona ton

V Jugoslaviji smo lani zbrali okoli 1,2 milijona ton starega železa, odpadnega jekla in strugotin. Največ so zbrali v ožji Srbiji — okoli 403 tisoč ton, kar je 34 odstotkov vseh zbranih odpadkov železa in jekla. Glede na velikost območja in število prebivalcev pa je bil najboljši rezultat dosežen v Sloveniji, kjer smo zbrali 244 tisoč ton tovrstnih odpadkov. V Sloveniji zberemo že 31 odstotkov jeklenih odpadkov glede na porabo jekla, v Jugoslaviji pa je ta delež 24 odstotkov. Če te rezultate primerjamo z rezultati v svetu, vidimo, da smo pri zbiranju teh odpadkov učinkoviti; v svetu namreč zberejo 23 odstotkov jeklenih odpadkov glede na porabo jekla. Rezultati so boljši le v nekaterih razvitih državah, npr. v ZRN.

Jugoslavija uvaža precej odpadkov starega železa, ker je to ceneje, kot če uvažamo koks. Toda tudi znesek za uvoz teh odpadkov lani ni bil majhen. Jugoslavija je namreč za uvoz raznih odpadkov železa in jekla odštetla okoli 3,2 milijarde deviznih dinarjev, kar je bilo za 42 odstotkov več, kot smo plačali v letu 1981.

V uvozu vseh različnih odpadkov nasploh prevladujejo odpadki, namenjeni črni metalurgiji, saj je bilo od vseh uvoženih odpadkov kar 83 odstotkov starega železa, jekla itd. Nekaj odpadkov pa smo tudi izvozili, za kar smo dobili okoli 288 milijonov dinarjev.

ANICA LEVIN

JEDILNIK ZA DRUŽBENO PREHRANO

HLADNE PREDJEDI

*Hladni kačji pogledi
Luknjasti karakter sir
Nariban član delavske kontrole
Dogovor na štiri oči s praznimi obljubami*

TOPLE JEDI

*Hitro pečeni pripravniki
Pizze na način „skupne službe“*

JUHE IN ENOLONČNICE

*Jezikovna juha s cmoki v grlu
Brezmesna delavska mineštra
Goveja vodstvena juha
Krpice v karakterni juhi*

GOTOVE JEDI

*Gospodarstvo v pikantni omaki
Oddelčni referenti v vodeni omaki
Telečja glava z vodstvenim prelivom
Delitev viška na hajduški način*

*Nabodalo iz skupnih služb s prilogo „tozdovski očitki“
Ocvrt zaključni račun z resolucijsko zabelo*

SOLATE

*Solata iz delegatskega grada
Polnjeni diskutanti v olju*

SLADICE

*Pravilnik s suhimi figami
Trikotna torta „skupne službe“, polnjena s kremo a la pomočniki direktorja in prelita s tozdovskim želejem
Tajnica v srajčki
Mlečni SIS-i s prispevnimi rozinami*

PIJAČE

*Znojni čaj iz neposredne proizvodnje
Koktajl „sistemizacije delovnih mest“*

*(Iz glasila Stavbenika Koper)
(Prihodnjič nadaljevanje — če nam boste poslali kakšen predlog za ta jedilnik)*

INTELIGENČNI TEST

Na dopustu so se vam možgani odpočili, zato vam ta test ne bo delal nobenih težav, Za tiste, ki pa še niste bili na dopustu pa objavljamo pravilne odgovore. Samo poiščite jih. Toda ne takoj. Najpreje poskušajte na vsa vprašanja odgovoriti brez pogledov na pravilne odgovore. Če boste napravili samo dve napaki, vedite, da ste si zaslužili odlično oceno. Za štiri napake dobite oceno – prav dobro, naprej pa se ocenjujete sami.

1. Če greste spat ob 8. uri in navijete budilko za ob 9. zjutraj, koliko časa boste spali?
2. Ali obstaja 29. november v Angliji?
3. Če imate v škatljici samo eno vžigalico in stopite v temno sobo v kateri so, karbidovka, svetilka na olje in peč na drva, kaj boste najprej prižgali?
4. Nekateri meseci v letu imajo 30 dni, drugi 31. Koliko mesecev ima 28 dni?
5. Zdravnik vam da 3 tablete. Vsake pol ure morate vzeti eno. Koliko časa jih boste jemali?
6. Kaj piše na robu bankovca za 50 par?
7. Delite 30 s polovico in prištejete 10. Koliko boste dobili?
8. Neki arheolog pravi, da je našel cekin z letnico 46 pred Kristusovim rojstvom. Ali mu verjame?
9. Po koliko živali je Mojzes vzel na svojo barko (vrste živali)?
10. Neki kmet je imel 127 ovac. Vse razen šestih so poginile. Koliko je ostalo živih?
11. Ali je dovoljeno, da se v Sovjetski zvezi poroči nek moški s sestro svoje vdove?
12. Ali se lahko človek, ki živi severno od New Yorka, pokoplje zahodno od Missisippija?

13. Ti si moj sin, jaz pa nisem tvoj oče. Kdo je to rekel?
14. Ali nočni čuvaj lahko dobi pokojnino, če umre podnevi?
15. Jugoslovansko letalo strmoglavi na jugoslovansko-albanski meji. Kje bodo pokopali preživele?
16. Koliko rojstnih dni ima vsak človek?
17. Soba ima štiri kote. V vsakem kotu sedi maček. Pred vsakim mačkom so trije mački. Na repu vsakega mačka pa sedi maček. Koliko mačkov je v sobi?

(Iz glasila Lesninar)

POPRAVEK

V prejšnji, avgustovski številki našega glasila je bila večja napaka v prispevku „Pomagali bomo“, na strani 14. Dvakrat je bilo napisano UNIJA ŽREČE, prav pa je UNIOR ŽREČE.

Na dopustu je lahko tudi zabavno, zlasti takrat, ko se s svojimi vozili pripeljejo dopustovat tudi takšne pravljicne osebnosti, ko jo prikazuje gornja slika, posneta to poletje med našimi počitniškimi hišicami v Savudriji. (Foto Gogala)

ANKETA

Člani komisije za kulturo, šport in rekreacijo smo sestavili „anketo“, s pomočjo katere želimo od dopustnikov izvedeti, kako so zadovoljni z dopustom v naših počitniških objektih.

Anketa je anonimna, zato pričakujemo, da jo boste brez zadržkov izpolnili. Vaše dobronamerne pripombe nam bodo v veliko pomoč pri nadaljnjem delu.

Najbolje bi bilo, da bi na vsakem skladišču določili mesto, kamor bi delavci dajali anketne liste in nato vse skupaj poslali naši komisiji. Pričakujemo, da bodo tudi IO OOS pomagali, da bomo dobili čimveč izpolnjenih anket. Tudi našim upokojemcem gotovo ne bo težko vrniti izpolnjene ankete na naš naslov: „DINOS“ LJUBLJANA, Komisija za kulturo, šport in rekreacijo, Ljubljana, Titova 118.

Za sodelovanje se vam lepo zahvaljujemo.

Predsednik komisije KŠR
Anton Bevc

Pripis!

Anketna vprašanja so priložena vsakemu izvodu tega glasila.

Glasilo DINOS izdaja DO DINOS Ljubljana, Titova 118, v 750 izvodih.

Glasilo ureja uredništvo. Glavni in odgovorni urednik Stane Mancini. Tehnični urednik Stane Koman.

Oproščeno prometnega davka po pristojnem sklepu 421-1/72.

Razmnožil: Usenik Edo, prepisovanje in razmnoževanje Ljubljana

KOTIČEK NAJMLAJŠIH

UDELEŽIL SEM SE DELOVNE AKCIJE

V ponedeljek popoldne smo se zbrali na Kurilniški 18. Tam so bili Bojana, Bojan, Zdene, Dragiša, Rajko, Dušan in Katica.

Z dvema tovornjakoma smo se odpeljali v Kamnik pod Krimom. Tam je eno veliko odlagališče in notri veliko materiala. Ven vsega nismo mogli dobiti, ker je bil material pregloboko. Pobrli smo vse, kar smo lahko naložili. Potem smo šli v gostilno na sok in pivo. Med potjo smo dohiteli drugi kamion, naložen z materialom. Ko smo šli nazaj na Kurilniško, smo šli še nekam pogledat, pa ni bilo nič.

Bilo mi je zelo všeč. Šel bom še kdaj na akcijo.

Sašo Rahne

ŽREBANJE NAGRADNE KRIŽANKE ŠT. 124

Žreb je bil 18. septembra 1983. V komisiji so bili: Andreja Vrščaj, Irena Pekolj, Cveta Meden, Stane Mancini in Stane Koman. Iz koška je rešene križanke jemal Stane Mancini.

Vseh rešitev je bilo 20, in sicer 11 iz DSSS, 3 iz Celja, 2 iz Maribora, 2 iz vodstva TOZD POS, 2 pa sta poslala naša upokojenca.

Namesto 8 je bilo izžrebanih 9 pravih rešitev, in sicer zato, ker se je komisija uštelala pri štejetju.

Nagrade po 100,00 din dobi naslednjih devet reševalcev:

GARIČ MARIJA iz DSSS
DRINOVEC PETER, upok. iz Kranja
PAHOR SIMONA iz vodstva POS
GOREPEČNIK MARTA iz vodstva POS
ZAJEC STANKA iz DSSS
HVALE KLARA iz DSSS
KLANČAR ANTON, upok. iz L ubljane
KREL TATJANA iz Selnice ob Dravi
BRGLEZ IRENA iz Maribora

ČESTITAMO!

NAGRADNA KRIŽANKA ŠT. 126

MALENKOST, MAJHNOST		ZAPOR, JEČA	SKALNA ROŽA, PLANIKA	TOPNIČAR	EPO DERŽAJ	REČICA JUGOVZHO DNO OD BEOGRADA	SESTAVIL LJUBO BRADEŠKO	DOPISUJ V SVOJE GLASILO!	TUJE ŽEN. IME	PREPROSTI ENOCELIČNI ORGANIZMI	ORGANIZATOR, PRIREDITELEJ
ŠMINKER V TEATRU							DINOS	ROMULOV BRAT SOTE SKA PRIBLEDU			
OBOKAN HODNIK S STEBRI							SL. PEVEC (STOJAN) IGRALEC RAWER				
ANG. FIL. REŽISER (DAVID) POJAV PRI PENJENJU					MESTO V VIETNAMU POŠAST. KRVOSEŠ						
POŽELJIVOST, TUDI NEPRIJETEN OČUTEK V ZOBEH	ŽIVAL S PASASTIM OKLEPOM	POLEG SLOVENIJE DRUGA AVTOCESTA	WESTALNEŽ FRANCOS MOS. IME								
SPIRANTSKI GLAS V SLOVNICI					POGORJE V BOLGARIJI TOPLI OBROK			SL. REŽISER (JOŽE) BOLEŽEN JETER			
LAHKA KOČIJA S POMIČNO STREHO				SL. KOMPOSIST (VASILIJ) DEL BEŽEJIL MOTORJA			CEVC ANICA STARI OČE		IVO ROBIČ TRG V STAROGRŠKIH MESTIH		
OSTRE RESE PRI KLASU				BACEK KOJET, ZAREBRNICA		ČLOVEK, KI ODIRA SL. VELEBLA GOVNICA					IME AMER. FILMSKE IGRALKE CRAWFORD
DALMATIN. ŽEN. IME			STROJ ZA GLAJENJE KOHEC - PRI SAHU					GOZDIČ, LOG SL. PESNIK (VITAJ)			
IME HARPOVEDOVALKE KOROŠEC		MAMA TATJANA REMSKAR			UBIT ITAL. POLITIK. KEM. ZNAK ZA IRIDIJ						
CVETNI SOK KI PRI VABLJA ŽUŽELKE				KLICA, POGANJEK			ZORA, SVITANJE				
FRANCOS. KARTAŠKA IGRA ZA DVA				RIŽEVO ŽGALJE NA VZHODU			IME FILM. IGRALCA DELOWA				